

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

טוט אלץ וואס איר קענט

בקשר עם כ"ח ניסן - "עשו כל אשר
ביכלתכם"

גלין זי

שנה טו

יוצא לאור על-ידי ועד 'חיילי בית דוד'

770 איסטערן פארקוויי - ברוקלין, נ. י.

כל אחד ואחד מישראל, אנשים נשים
ואפילו טף, יש לו אחריות להוסיף
בעבודתו להביא את משיח צדקנו
בפועל ממש! ומזה מובן, שאין מקום
כלל שבמקום לפעול בעצמם יסמכו
על אחרים או יטילו את העבודה על
אחרים - אלא זוהי העבודה דכל אחד
ואחת, כאו"א צריך לעשות בעצמו את
העבודה ד"לשמש את קוני" (שלשמה
"אני נבראתי"), ובודאי שיש לו כחות
ע"ז (כיון ש"איני מבקש כו' אלא לפי
כחן" כנ"ל).

ובמה מתבטאת עבודה זו - הרי זה ג"כ
בפשטות: בהוספה בתורה ובמצוות,
בלימוד התורה - נגלה דתורה ופנימיות
התורה, ובקיום המצוות בהידור".

(דבר מלכות ש"פ שמיני ה'תנש"א)

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד

בית משיח, בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין נ.י.

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת

הדיוור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו,
שלום וברכה!

בעומדנו כבר למעלה מחצי יובל שנים (!) מה"שיחה הידועה" דכ"ח ניסן תנש"א בה זעק כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "טוט אלץ וואס איר קענט און זעט אַראָפּברענגען משיח'ן תיכף ומיד ממש" - אשר אמנם לב מי לא ירעד למשמע תביעתו של נשיא ישראל הזועק ותובע מחסידיו לא לנוח ולא ולשקוט עד ההתגלות, אך כיון ש"כלה קייץ עובר חורף ואנחנו לא נושענו אבל מצד השני ההרגל עושה את שלו. ויש מקום לחשש אשר יתיישן הדבר" - הננו להוציא לאור קובץ "מבקש לפי כחן" שמטרתו לעורר את לבבות אחינו החסידים לפעולה עקשנית בשליחות היחידה "קבלת פני משיח צדקנו" מתוך חיות ושטורעם מחודש. בקובץ:

• שיתקשו לפעול אצל הקב"ה - תמליל מסרט ההקלטה של שיחת - כ"ח ניסן תנש"א בה ניתן לראות את זעקת המלך מקירות ליבו להבאת הגאולה. מובא בתרגום ללה"ק.

• השיחה שלא זכורה כדוגמתה מעולם - קטעי יומן מתקופת אמירת השיחה בו מתואר הזעזוע העמוק בקרב החסידים ומאידך גיסא הפעולות שנעשו כתוצאה משיחה זו.

• מה לעשות כדי להביא משיח? - מכתבו המרתק של הרב חיים גוטניק בו כותב לכ"ק אד"ש בסגנונו המיוחד ובצורה בלתי מתפשרת שרצונו לדעת מהו הדבר אותו תבע הרבי בכ"ח ניסן. למכתב מצורף מענה כ"ק אד"ש בו מבהיר הרבי מהי הדרישה אותה תובע מהחסידים.

• הכח דמסירות נפש - חלק ממאמר ד"ה אין הקב"ה בא בטרוניםא תרפ"ה, בו מבואר אשר ביכולתנו לקיים את הכוונה העליונה וזאת במיוחד באמצעות כח המסירות נפש המתגלה בזמן הגלות. ממאמר זה מובן גם בקשר לשיחת כ"ח ניסן - שביכולתנו לקיים את הדברים אך נדרש לזה מסירות נפש.

ויהי רצון שהקובץ יפעל את פעולתו ויוסיף בפעולות אנ"ש והתמימים באופן ד"כל אשר ביכלתכם", אשר ע"י הפעולה והעקשנות בדבר זה "בודאי שהקב"ה יביא את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש" ואזי נזכה לעמוד מול פני קודש הקודשים ולהכריז בקול גדול ומתוך שמחה עצומה על השלמת השליחות:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום שני כ"ח ניסן - "נעשו כל אשר ביכלתכם"
קט"ו שנה להולדת כ"ק אד"ש מה"מ וס"ז שנה לנשיאותו

ה'תשע"ז

”הלוואי שסוף סוף ימצאו עשרה

שיתעקשו לפעול אצל הקב”ה”

”ישנה עוד שאלה ועוד ענין, התוועדות, במילא שוב יכתבו את הדברים, ואח”כ יהיו מתמידים, ישמרו זאת ויזכרו את רשימת הדברים, ובכך זה נשאר, ורחמנא ליצלן לא מופרך, שהלילה עדיין לא יבוא משיח, ולא מופרך שגם מחר עדיין לא יבוא משיח, ומחרתיים לא יבוא משיח!

תמליל מסרט ההקלטה של השיחה הידועה בכ”ח ניסן תנש”א בה תובע כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א עקשנות אמיתית להבאת הגאולה

. . וכמדובר כמ”פ, כל זה קשור גם עם ענין הצדקה, וכל זה קשור עם ענין הגאולה האמיתית והשלימה,

ובמילא מתעוררת התמיהה הכי גדולה, היתכן, שמתאספים עשרה מישראל ביחד, ומבלי הבט על כל הענינים - עדיין לא פעלו ביאת משיח! דבר הכי אינו מובן כלל וכלל.

ואח”כ באים ומחדשים סברא, ישנה עוד שאלה ועוד ענין, התוועדות, במילא שוב יכתבו את הדברים, ואח”כ יהיו מתמידים, ישמרו זאת ויזכרו את רשימת הדברים, ובכך זה נשאר, ורחמנא ליצלן לא מופרך, שהלילה עדיין לא יבוא משיח, ולא מופרך שגם מחר עדיין לא יבוא משיח, ומחרתיים לא יבוא משיח!

נכון שצועקים ומצווים לצעוק ”עד מתי” וכו’; אילו היו צועקים באמת והיו מתכוונים באמת, בודאי הי’ משיח בא כבר מזמן, ביחד עם הגאולה האמיתית והשלימה.

מה עוד יכולני לעשות בזה אינני יודע, כי שכל מה שעשיתי עד עתה הוא להבל ולרקי - כלום לא יצא מזה: נותרנו בגלות, ויתירה מזו - נותרנו גם בגלות הפנימי

בנוגע לעבודת השם, וכמדובר כמה פעמים.

במילא הדבר היחידי שעוד יכולני לעשות: הנני מוסר זאת לכל אחד מכם, ותעשו כל אשר ביכולתכם לפעול ביאת משיח תיכף ומיד ממש, ענינים (אכן) של אורות דתוהו, אבל בכלים דתיקון.

ויהי רצון, שסוכ"ס יימצאו עשרה יהודים שיתעקשו ויאמרו שהם מוכרחים לפעול זאת אצל הקב"ה, שאז ה"ז "עם קשה עורף הוא, וסלחת לעוונינו ולחטאתינו ונחלתנו" - הרי בודאי שהקב"ה יביא את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

ובכדי למהר מה שיכולני עוד לעשות בזה - לעשות את כאו"א מכם בתור שליח לצדקה. ויהי רצון, אשר, אני עשיתי כל מה שביכולתי, ומכאן ולהבא עשו כל אשר ביכולתכם.

ויהי רצון, שיימצאו מביניכם על כל פנים אחד, שניים, שלשה, שיתנו עצה מה לעשות וכיצד לעשות, ועוד והוא העיקר - שיפעלו, ותיכף ומיד ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב!

פעולה טובה

כבר אמרתי דעתי כו"כ פעמים שכל פעולה טובה איזו שתהיה טובה שלא בערך מהעדר הפעולה

כבר אמרתי דעתי כו"כ פעמים שכל פעולה טובה איזו שתהיה טובה שלא בערך מהעדר הפעולה

שיחה שלא זכורה כדוגמתה מעולם

”כאשר כ”ק אדמו”ר שליט”א התבטא בין השאר ואמר ”מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בני” ירעישו ויצעקו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל . . אני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכלתכם” - היתה בציבור כולו התעוררות גדולה עד מאד. כמעט ניתן היה למשש את המתח שהקהל היה שרוי בו בשעת אמירת השיחה”

קטעי יומן משיחת כ”ח ניסן תנש”א - הזעזוע שלאחר השיחה והפעולות בהם נקטו החסידים כתוצאה מהשיחה

שיחת הק’ של יום חמישי, אור לכ”ח בניסן גרמה להתעוררות רבה ביותר בנושא הציפיה לגאולה. היה זה לאחר תפילת ערבית שנערכה עם שובו של כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א מה”אוהל” במשך כמה שעות. בסוף התפילה רמז לריל”ג שברצונו לומר שיחה, הדבר היה הפתעה מוחלטת אפילו המקרופון לא היה ערוך. תוך רגעים ספורים ארגנו את מערכת ההגברה והשידור לכל קצווי תבל, והרבי שליט”א פתח בדבריו הק’.

תוכן הדברים היה פירוט תוכנו המיוחד של הזמן הנוכחי, כ”ח בניסן, מבחינת השנה, החודש, פרשת השבוע, מספר הימים בספירת העומר וכו’. הרבי מלך המשיח שליט”א פירט את כל אלו וביאר כיצד כל אחד מהם קשור בגאולה השלימה.

כאשר הרבי מלך המשיח שליט”א התבטא בין השאר ואמר ”מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בני” ירעישו ויצעקו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל . . אני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכלתכם” - היתה בציבור כולו התעוררות גדולה עד מאד. כמעט ניתן היה למשש את המתח שהקהל היה שרוי בו בשעת אמירת

מודעה חשובה לכל התמימים שיחיו

נקשר לאסיפת התמימים שהתקיימה במוצ"ש שעבר, ועל ההחלטות שחתמו התמימים ל"ק אדמ"ר שליט"א בנוגע לשמירת הסדרים, והוספה בלימוד ענייני נגולה כחורתו של נשיא וורנו וכ" -

הואיל כק אדמ"ר שליט"א לענות:

**"ויהא כ"ז בהצלחה רבה
והענינים והזמ"ג
ויה"ר שיהא באופן דלתקן את כו' סלה
אזכיר עה"צ"**

ובהמשך להאסיפה כחכו ההנחלה ל"ק אדמ"ר שליט"א על השינוי גדול לטובה מאז האסיפה - בכל ה"ל,

ול"ו הואיל כק אדמ"ר שליט"א לענות:

"וימשיך לבש"ט ובהוספה אעה"צ"

ואשר לכן מובן וגם פשוט גדול הוכחו והאחריות לקיים ההחלטות הנ"ל,

וכלשון כק אדמ"ר שליט"א "ובהוספה", בכרי שנוכל "לכשר טוב ולגרום נח"ד ל"ק אדמ"ר שליט"א.

"ויה"ר שיהא באופן דלתקן את כו' סלה". וע"י כ"ז נוכח לפעול התגלות המשיח, חינף ומיר ממש.

נ.ב. אלו שלא חתמו, יכולים לחתום עדיין אצל הממונים - כמובן מחוץ לסדרי הישיבה.

השיחה, שמעולם לא זכורה כדוגמתה.

בסיום השיחה אמר כ"ק אדמ"ר מלך המשיח שליט"א כי על כל אחד ואחד מוטל לעשות בעניין זה ככל אשר ביכלתו, וכדי לזרז את הגאולה ע"י פעולה שלו יתן לכל אחד שליחות מצוה לצדקה.

הקהל החל מיד, באופן ספונטאני, לזעוק מקירות ליבו: "עד מתי!", ובהמשך לכך ניגנו בשעת חלוקת הדולרים את הניגון הפותח במילים אלו (גם בכל התפילות של הימים הבאים ניגנו ניגון זה).

כ"ק אדמ"ר שליט"א

חילק לכאו"א שטר של דולר לצדקה, כשפניו רציניות מאוד. בסיום החלוקה הכניס שני שטרות לתוך סידורו הק', ויצא לחדרו כשבדרכו הוא מעודד את שירת "עד מתי".

בו במקום הוכרו על התוועדות חסידית מאוחר יותר באותו ערב.

כצפוי השתתף בהתוועדות קהל רב שהלך וגדל מזמן לזמן כאשר כל מי שנודע לו על השיחה ועל תוכנה המיוחד מיהר ל"770" כדי לחלוק את ההתעוררות בהתוועדות חברים של "איש את רעהו יעזור". שעות ארוכות היסב הציבור ובין אמירת "לחיים" אחת לשניה ובין ניגון חסידי אחד למשנהו - האזינו להצעות שונות מפי הרבנים, זקני החסידים והמשפיעים שאיש איש לפי דרכו הציעו הצעות מעשיות איך "לתרגם" את ההתעוררות הלכה למעשה. כולם היו שותפים לתחושה כי החל מעתה יש לסלק כל צל של אדישות והגיגה השעה להתעוררות אמיתית. החל מהנושא עליו דובר בשיחת הק' - ציפיה אמיתית לגאולה ובקשה ותביעה אמיתית "עד מתי", ועד לתוספת כללית בתורה ומצוות והפצת המעיינות.

בד בבד התקיים מעין "כינוס חירום" של תלמידי התמימים בו נשאו דברים נלהבים רבני ומשפיעי הישיבה, ושלוחים מערי השדה.

כמעט עד אור הבוקר נמשכו ההתוועדות באלם ביהמ"ד הגדול ב"770" בחדרים הסמוכים, כמו גם ב"אהלי תורה" ובמקומות נוספים, ואין ספק שכאשר המוני המשתתפים בהם פנו בסוף הלילה לתנומה קצרה, היה זה מתוך החלטות טובות שהתקבלו בתקיפות אינה.

יום שישי, כ"ח ניסן

סימנים ראשונים להתלהבות שאפפה את כולם היו ביום שישי, כאשר מלבד היציאה ל"מבצעים" במסגרות הקבועות נוספו עוד כמה "טנקי מצוות" ועוד עשרות טנקיסטים שסבבו

בעיר שעות ארוכות וחזרו עם "שלל" נכבד של מניחי תפילין וכדו', וכן, וביחוד, דיברו עם מאות רבות של יהודים דברים יוצאים מן הלב, על כך שהגאולה קרובה לבוא ועל כל אחד מאיתנו לצפות ולייחל לה בכל לבו.

על הדו"ח מנסיעת הטנקים ברחובות העיר היום, השיב כ"ק אדמו"ר שליט"א: נתקבל ות"ח ותהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמ"ג והענין. אזכיר עה"צ. [במאמר המוסגר כדאי להעיר, שככל הידוע היתה זו הפעם הראשונה בה השתמש כ"ק אד"ש בלשון זו: "והענין" (ומאוחר יותר גם בלשון רבים "והענינים").]

במשך היום, בערב השבת, הופיע שיחת הק' מאמש בדפוס כשהיא מוגהת ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ולקראת השבת היא הופצה ב"770" כך שהכל יכלו לחזור ולעייין בה. למרות שהדברים נאמרו רק אתמול וכולם זכרו אותם היטב, ניתן היה לראות יחידים וקבוצות שחוזרים ומעיינים בכל מלה בשיחה ובכל פרט במראי המקומות וההערות, לתוספת דיוק ותוספת הבנה בשיחה המיוחדת במינה.

שבת קודש פרשת שמיני, מבה"ח וער"ח אייר, כ"ט ניסן

אחרי שיחת הק' ביום חמישי וההתלהבות בעקבותיה, טבעי הוא שלקראת התוועדות השבת היתה דריכות מיוחדת. אחרי השכמה לאמירת תהילים כנהוג והתפילה במחיצת הרבי מלך המשיח שליט"א, התקבץ הקהל להתוועדות ועוד לפני כניסת הרבי

הרבי שליט"א דורש:
על כל אחד להתעקש
להביא משיח ומיד!
 בשיחתו הק' מהלילה אמר
 הרבי שליט"א כי "אילו היו זונקים באמך
 'עד מתי' היה משיח בא כבר מזמן... הרב
 היחיד שאוכל לעשות הוא - אני מוסר זאת לכל
 אחד ואחת מכם -
עשו כל מה שאתם יכולים
והביאו את המשיח בפועל ממש!
 ויהי רצון, שיימצאו עשרה יהודים, או לפחות שלושה,
 שניים ואפילו אחד, שייחנקשו וימצאו עצה איך ומה
 לעשות, ויביאו את משיח בפועל ממש!"
 לפיכך עפ"י בירור רבני חב"ד באהיק הוחלט על עריכת
כיום חידום
של כלל אנ"ש באה"ק
 במצויק תורים כ"ט ניסן תש"א
 ביבית מנחם' כפר חב"ד בשעה 9.30 בערב
כל אחד מתבקש להגיע!
ה ס א ר נ י ס

שליט"א לביהכנס"ס שרו כולם ביחד בהתלהבות את השיר "עד מתי" ומלות הליווי שלו (באנגלית. השיר "נולד" במחנות הקיץ) - "עד מתי עלינו לחכות, אנו רוצים משיח עכשיו, ואין אנו רוצים לחכות".

לפני שהרבי שליט"א נכנס, ניגש א' מאנ"ש והכריז שהסדר יהיה כזה: הרבי יעשה קידוש, אחרי זה כולם יצעקו "עד מתי" ויכריזו "ווי ואנט משיח נאו", כך הוא פירט איזושהו "סדר" של מה שהולך לקרות.

לאחרי שהרבי שליט"א נכנס והתיישב במקומו המשיכו בשיר זה (שלא כרגיל בכל שבת שהשיר הראשון הוא מפרק התהילים של השנה וכעת - מפרק צ') כשהתלהבות הולכת וגוברת בעידודו הנמרץ ביותר של הרבי שליט"א שהניף ידיו בעוז למעלה ובסיבוב לאות הגברת השירה - שירת הבקשה והתביעה "עד מתי", והשירה נמשכה דקות ארוכות.

בין השיחות שרו שוב בהתלהבות גדולה ובהפסקה שבין השיחות קם א' החסידים (הרה"ח איצ'קה גנזבורג) - בקשר לשיחת הק' מיום חמישי - כי כיון ש"צדיק גזור והקב"ה מקיים" הרי על כ"ק אדמו"ר שליט"א לגזור שהמשיח יתגלה תיכף ומיד, ובוודאי תתמלא ה"גזירה".

בתחילת השיחה השניה הגיב על כך הרבי מלך המשיח שליט"א, ואמר כי יש לנצל את ההתוועדות כדי ש"איש את רעהו יעזורו" ויסייעו אחד לשני לקבל החלטות טובות מה כל אחד צריך לעשות, ובמקום זה מנצלים את המעמד למצוא עבורו "עבודה חדשה"...

הרבי שליט"א הוסיף: מה עלי לעשות יודע אני בעצמי. כשמדובר על בקשת ברכה הנני מביא את הבקשה על הציון של נשיא דורנו והוא בודאי ממלא את הבקשה - אם באופן ד"צדיק גזור" ואם באופן אחר, וגם בנוגע לגאולה - יודע אני מה עלי לעשות והנני עושה עד כמה שידי מגעת. וממילא אין "לנצל" את ההזדמנות להטיל עלי תפקידים חדשים - הנני מוחל על ה"טובה"... במקום זאת ראוי שכל אחד יחליט מה עליו לעשות בפועל וכפי שדובר שכל אחד צריך לעשות בעצמו להחשת הגאולה. והכוונה בפשטות: להוסיף בלימוד פנימיות התורה ונגלה דתורה, ובקיום המצוות בהידור.

במשך כל הימים והשבועות שלאחר מכן נעשו פעולות רבות ומגוונות, בהקשר עם זירוז הגאולה וביאת המשיח.

(מעובד עפ"י יומנים: 'בית חיינו',

הוספות לספר "דבר מלכות - פיענוחים", "ימי בשורה" ועוד)

האם עולה על השכל שאדמו"ר שליט"א לא יודע מה לעשות כדי להביא משיח?

"ואם מדארף נאך אפ פוצען עפעס א קנעפעל, טא זאגט אונדז בגילוי וואס פאר א קנעפעף. ואדמו"ר יודע מה שעוד צריכים לעשות ואולי לא מתאים שאדמו"ר שליט"א יביע את זה ושצריכים צינור חשאי לגלות את זה, ולכן אסע לחצר אדמו"ר שליט"א ואולי אצלי באופן "נדחק ונכנס" לשאול ולשמוע מה לעשות"

מכתבו של הרב חיים גוטניק לרבי בו מתחנן מתוך סערת רגשות שהרבי יאמר לו למה היתה הכוונה בשיחה ידועה ומענה הרבי למכתב זה

ב"ה

שמני באייר הי תהא שנת נפלאות אראנו

אל כ"ק אדמו"ר שליט"א

מאז שנפגשתי עם אדמו"ר שליט"א, הראה לי יחס מיוחדת, שנתבסס במשך הזמן ע"י כמה יחידות, וזכיתי בהם לגילוי דברים מלווה עם "זאל בלייבן צווישן אונדז [שישאר ביננו]", ועוד כמה פעמים הסברים על ענינים שלא נאמרו בפומבי, ודברים פנימיים, עם בקשה שלא לחזור את זה בשמו כי לא מתאים שהוא בעצמו יהיה בעל הדברים. ועם זה, נולד אצלי הבטה ויחס לאדמו"ר שליט"א יוצא מן הכלל עם רגשות תודה ואהבה יוצא מן הכלל על ההתקרבות והאימון שהראה לי.

ולכן אע"פ שנתבטל הענין של יחידות פרטי, ניסיתי איזה פעמים להתראות עם אדמו"ר שליט"א באופן פרטי, לא עלה בידי, אבל קבלתי את עמדתו של אדמו"ר שליט"א בדחילו ורחימו, נשתנו העתים, וזהו. ועד היום אני עוד מרגיש ומאמין כדלעיל [א איינרעדעניש - אפשר - אבער וועמין האט עס געשאט, און מיר האט עס גווארעמט [אולי התשתכנעתי בעצמי - אבל למי זה הזיק, אני התחממת]].

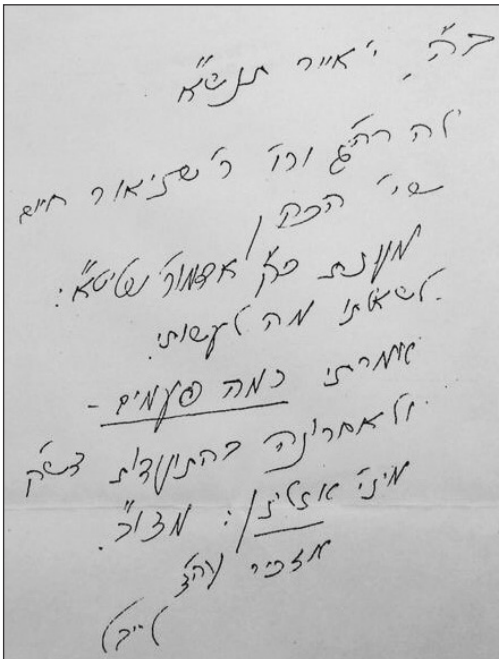
יש איזה דבר שצריכים להשמיע, או לארגן, או לעשות, ואולי לא מתאים שאדמו"ר שליט"א יביע את זה ושצריכים צינור חשאי לגלות את זה, ולכן אסע לחצר אדמו"ר שליט"א ואולי אצלי באופן "נרחק ונכנס" לשאול ולשמוע מה לעשות, ואם מי שהוא ישאל מי אני ומה אני וכו', טענה צודקת, אבל במקום פיקוח נפשות מעכט מען נישט קיין חשבונות און מעט טוט אלעס וואס מען קען צו ראטעווען [לא עושים חשבונות ועושים כל מה שאפשר להציל].

ואולי לא הייתי צריך לשאול רק לבוא. אבל אי נסיעתי ע"פ הוראתו לא מגרע כלום מתביעתי כחסיד מרבו שלא יסגור את דלתו ויורה לי [לנו] באופן ברור וגלוי מה עלינו לעשות להביא התגלות משיח צדקינו. ואני באתי במכתב זה לומר שאני מכון לעזוב את כל עסקי ועבודתי ולעמוד ולהתמסר בגופי ובנפשי למלאות הוראת כ"ק שליט"א "להביא לימות המשיח".

געוואלד מה לעשות?

ממני תלמידו חסידו ואוהבו בנפש, המצפה ומשתוקק להקריב את פסחו ביום הראשון הבעל"ט.

שניאור חיים בן חיה בתיה הכהן גוטניק

מענה הרבי (בכת"י המזכיר הרב גרונר)

ב"ה, י' אייר תש"א

להרה"ג וכו' ר' שניאור חיים ש"י הכהן

מענת כ"ק אדמו"ר שליט"א:

לשאלתו מה לעשות. אמרתי כמה פעמים - ולאחרונה בהתוועדות דש"ק [רשבת קודש] מיני' אזלינן [תזריע מצורע]. מצו"ב. אזכיר על הציון

לייבל

מסירות נפש של איש פשוט בזמן הגלות

”דבחינת המסירת נפש הוא בזמן הגלות בנקל הרבה יותר מבזמן הבית, וכמו שבנקל יותר להכניס העקב במים רותחים מלתת מים רותחים על ראשו, דעכשיו בנקל יותר לכאו”א מישראל לעורר בנפשו האהבה לאלקות שלמעלה מטעם ושכל אנושי במס”נ בפועל ממש. . כי יכולים להטות ח”ו ע”פ שכלם לפי רוח הזמן והמקום לומר שצריכים עתה להתנהג באופן כזה, וביני לביני יכול לנטות ח”ו מהדרך האמת מעט מעט עד כי ח”ו מרה יהי באחרונה”

קטעים ממאמר ד”ה אין הקב”ה בא בטרוניא עם בריותיו בו מבואר הצורך במס”נ שלמעלה מטעם ודעת בזמן הגלות

ע • ע

בס”ד, ג’ אמור, י”א אייר, תרפ”ה

א

אין הקב”ה בא בטרוניא (עלילה, רש”י) עם בריותיו (ע”ז ג’ א’), ובמד”ר (שמות פל”ד) אין הקב”ה בא בטרחות עם בריותיו, לא בא על האדם אלא לפי כחו, אתה מוצא שנתן הקב”ה את התורה לישראל אלו ה’ בא עליהם בחווק כחו לא היו יכולים לעמוד שנאמר (דברים ה’) אם יוספים אנחנו לשמוע וגו’ אלא לא בא עליהם אלא לפי כחם שנא’ (תהלים כ”ט) קול ה’ בכח, בכחו אינו אומר אלא בכח, לפי כחו של כל אחד ואחד. אשר מזה מובן היטב דזה שניתן לישראל תו”מ אין זה יותר מכפי כחן, דהגם תו”מ לקיים אותם כדבעי למהוי היא עבודה גדולה וכדאי’ במד”ר (בראשית פמ”ד) רב אמר לא נתנו המצות אלא לצרף בהן את הבריות, והיינו לטוב לנו לזכך את הנפש, אבל זה בא בעבודה ויגיעה רבה.

ומ”מ ניתן לישראל לקיימם וכמ”ש אנכי עשיתי ארץ ואדם עלי’ בראתי וגו’ (ישעי’

מ"ה י"ב), ופירושו דמה שאנכי מי שאנכי היינו הוא ית' עשה את הארץ הוא בשביל האדם, וכמ"ש ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם כו' (יחזקאל ל"ד ל"א), וארו"ל אתם קרויים אדם (יבמות ס"א א') והאדם הזה נברא בשביל בראת"י בשביל לקיים תרי"ג מצות, דבראתי בגימטריא תרי"ג.

דהנה ישראל דוקא יש בהם כח זה לקיים המצות מפני הכח דמס"נ שיש בישראל, וזהו כוונת הכתוב (דברים ז' ז') לא מרובכם מכל העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים. היינו המעט אשר יש בכם מה שלא יש בכל העמים והוא הכח דמס"נ. כי ענין המס"נ יש בישראל דוקא. דנפש פירושו רצון וכמ"ש (ירמי' נ"ו א') אין נפשי אל העם הזה, ופרש"י נפשי רצוני, מסירת נפש הוא מסירת הרצון, והוא ענין ביטול הרצון שלמעלה מטעם ודעת דשכל אנושי, וזהו שבמתן תורה הקדימו נעשה לנשמע, דענין נעשה הוא הנחת וביטול הרצון לגמרי מכל וכל אל בחי' אין סוף בעל הרצון, והקדמת נעשה לנשמע הוא הקבלת עומ"ש לקיים ככל אשר יצוה לעשות, ומצד כח זה דמסירת הרצון שיש בישראל לזאת ניתן להם דוקא התורה ומצות.

קיצור. לא נתנה התורה לישראל מפני טיב שכלם ומזיגת מדותם הטובים בטבע בלבד, אלא מפני חוש הביטול ומסירת נפש שיש בהם.

ב

והנה מזמן לזמן נעשה עבודת התו"מ [התורה ומצוות] עוד קשה יותר לקיים, כי בזמן הבית וכ"ש בזמן מרע"ה [משה רבינו עליו השלום] לא הי' קשה כל כך לקיים התו"מ, אך אח"כ בזמן הגלות נעשה ההעלם וההסתר יותר, עד שבדורותינו אלה בעקבי משיחא החשך יכסה ארץ, אלביש שמים קדרות חשך כפול ומכופל, ומי שהוא יר"ש [ירא שמים] ומקיים תומ"צ [תורה ומצוות], הרבה חוחים ועוקצים יש אשר עוקצים ודוקרים אותו כבמדקרות של ברזל. ומלעייגים ושוחקים ממנו, וכדרשת רז"ל על הפסוק (איכה ג' י"ד) נגינתם כל היום, מאחר שהן יושבין ואוכלין ושותין ומשתכרין, הן יושבין ומשיחין בי ומלעייגים בי.

ועוד קשה יותר, כי גם פחותי ערך פראי אדם מלעייגים ממנו, גולמים אשר אין בהם לא שכל ולא טעם, אשר מעולם לא נסתה נפשם להחזיק באיזה דקות (אין קיין איידעלע זאך) וכל מהותם הוא רק שהם בעלי תאוה, אוכלים כזוללים ושותים כסובאים, ועושים מה שלבם חפץ בשארי תאוות ותענוגים בשרים, מושחתי המדות אשר בהפקירא ניחא להו, מזוהמים כבהמות וחיתו יער, גם המה ילעייגו על יראי אלקים ולומדי תורה.

ואף גם המובחרים שבהם הקוראין עצמן בשם משכילים לא הועילה להם חכמתם לזכך המדות, וכ"ש בענין הגאווה שמדמה בנפשו אשר הוא אחד בעולם, וכל ההשכלה

והחכמה שלו הוא, וכל האנשים הנמצאים בעולם כולם כאין נגדו, ואינו עולה על דעתו לחשוב אולי חברו יותר חכם ממנו. וכל זה הוא מפני הגאווה והגסות הנעשה בנפשו ע"י חכמתו והשכלתו שידע איזה דבר. והמשל בזה כמו איש עני ביותר אשר מעולם לא הי' לו אף מנה שלו, ולבסוף השתכר מאה מנה אשר אז יתנשא בהתנשאות גדולה ויבטל את כל העשירים שבעולם ומלואו, ולבבו ירום והולך בקומה זקופה, כן הוא האיש הזה, אשר מפני חכמתו הקלה, מתגאה בגאווה והתנשאות, אשר באמת מי שהוא חכם באמת צ"ל ההיפוך מזה, להשפיל את עצמו לפני כל אחד וללמוד ממנו וכמא' הכ' (תהלים קי"ט צ"ט) מכל מלמדי השכלתי דמי שרוצה לידע איזה דבר חכמה לאמתה צריך ללמוד מכל או"א מהחכמים, ולחשוב ולהתבונן ולחקור בדבריהם היטב בלי שום פני' כו',

ואז דוקא יתברר לו האמת, ומכ"ש שלא להתנאות על בני אדם, דמדת הגאווה היא גרוע ביותר משאר המדות, והיא מקור למקור לכל המדות הגרועות הם הקנאה והתאוה והכבוד.

וכאשר אנו רואין אשר אלו הקוראים עצמם בשם משכילים הנה לא הועילה להם חכמתם שלא להמשך אחר התאוה ותענוגי הגוף, וההשכלה אצלם ענין בפני עצמו. והתאוה ענין בפ"ע, ער קען זיך ניט אפהאלטין פון דעם וואס די הארץ גילוסט [הוא לא יכול להתאפק מחמדת הלב], אשר באמת התגברות המדות הוא מאבד את השכל, והתגברות השכל צריך לדחות התגברות המדות וכידוע לכל משכיל, ואם אינו עומד

תיאור אמירת מאמר "אין הקב"ה בא בטרוניא" ע"י כ"ק אדמו"ר הרשב"ב נ"ע, עליו מבוסס מאמר זה

בחורף תרמ"ז, נבחר הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק לגבאי חברה קדישא, ובשמחת תורה תרמ"ח הובל הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק כחוק מבית דירתו לבית הכנסת בשמחה גדולה, ובבוא הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק לבית הכנסת, הואיל לאמר המאמר אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו.

מאמר זה ידוע הוא ומפורסם בין אנ"ש שי', ונקודת ענינו, מבאר מעלת האנשים פשוטים על בעלי השכלה בענין המסירת נפש.

המאמר הזה אמרו הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק רובו בשפה המדוברת, וזארגאן וכל השומעים גם הפשוטים ביותר הגשים והקטנים, הנה כולם הביט כל אחד לפי מצבו, ועשה רושם נורא ואדיר על כולם, ובה בשעה יצאו אחדים מהקצבים, בעלי עגלה, חייטים, נגרים, פחמים, ורצענים, וידרשו כי יתנו להם מלמד אשר יודיעם ויסבירם דיני התורה. ובאותו מעמד נוסדה החברה, פועלי-צדק לקבוע זמני לימוד ברבים בהלכה קיצור ש"ע ובאגדה, ביחוד לפני הבעלי מלאכה הנ"ל, בבית המדרש הגדול, בבית המדרש אשר על שם בנימין, ובבית המדרש שברחוב אחלוקיע.

(הוספות לספר המאמרים תרמ"ו-ג)

נגד מדותיו אי' חכמתו, כי הלא זה כל האדם רק לברר המדות שלא יהי' כבהמה, אשר זה יתרון האדם על הבהמה שהוא בעל שכל, כי מדות הלא יש גם בבהמה וחי' ג"כ, ויתרון האדם הוא בשכלו המתגבר על מדותיו ותאוותיו, וכאשר אינו יכול להעמיד על עצמו מבלי להמשך אחרי המדות הטבעיים אי' הוא חכמתו.

ומכל שכן מי שהוא ריק גם מכל דבר חכמה איזה שתהי' שהוא כבהמה ממש, והאדם כאשר הוא עושה מעשה בהמה הרי הוא גרוע מן הבהמה, דבהמה אין לה דעת והאדם הרי יש לו דעת בטבע תולדתו. והגולם הלזה גם הוא מלעיג מירא אלקים ולומד תורה, זה קשה מאד לסבול. ובאמת הסיבה האמיתית היא החוצפא והגסות אשר נתרבה כעת מאד מאד בעוה"ר, ואין איש מכיר את מקומו כלל כו', וכמארז"ל במשנה (סוטה פ"ט מט"ו) בעקבות משיחא (בסוף הגלות לפני ביאת המשיח, רש"י) חוצפה יסגי, נערים (הננערים מן הדעת) פני זקנים (שקנו חכמה) ילבינו.

קיצור. מזמן לזמן נעשה קשה יותר לקיים התומצ"צ מפני רוב המלעיגים אשר גם פחותי ערך שוחקים מיראי אלקים ולומדי תורה והוא מפני החוצפא שבעקבות משיחא.

ג

והנה בגמרא איתא (כתובות ס"ו א') לפום גמלא שיחנא, ופרש"י ז"ל לפי כח הגמל יטעינהו משא, דהלא אין הקב"ה בא בטרחות עם בריותיו, ואינו בא על האדם אלא לפי כחו. ומאחר דבזמן הגלות היינו בעקבות משיחא, הנה מפני החוחים והקוצים קשה מאד לקיים את התורה ומצות, אשר משום זה הנה גם בין היראי אלקים ולומדי תורה נמצאו כאלה האומרים אשר בזמן הזה ובעת הזאת, אשר החשך יכסה ארץ, ומיום אל יום ר"ל יורדים מדחי אל דחי, וכאמור (איכה א') ידו פרש צר על כל מחמדיו, על כן נופלים ברוחם לומר כי הזמן יכריח למצוא דרכים ונתיבות באופנים שונים לקרב הלבבות אל התורה והמצות, אבל האמת אינו כן, הוי' אלקים אשר קדשנו במצותיו, ונתן לנו תורת אמת, התורה הלזאת נצחית היא, וכאשר על דורותינו אלה עלה גורל מר הגלות, להיות נרדפים באף וחמה, עלינו לדעת כי מפי עליון לא תצא הרעות, ובודאי הוא לפי כחינו, כי אין הקב"ה בא בטרחות עם בריותיו, ואינו נותן עליהם אלא

אין העבודה שבלב תלוי אלא בכס

למאמר זה צורף בשעתו אג"ק מכ"ק אדמו"ר מוהריי"צ ז"ע - אגרת לתלמידי ישיבת תומכי תמימים סניף וורשא

. . בזה הנני שולח לכם, תלמידי המוסד תומכי תמימים דליובאוויטש אשר בוורשא, תשורה, מאמר "אין הקב"ה בא בטרונאי עם בריותיו", אשר תלמדו ותדעו אותו בעל פה, שמעו תלמידי! אין הדבר, דבר ידיעת התורה בנגלה ודא"ת ודבר העבודה שבלב זו תפלה ומדות נעימות, תלוי, אלא בכס. התחזקו והתאמצו לשקוד בלימודים והשם יתברך יהיה בעזרכם לעלות בעילוי אחר עילוי ברוחניות וגשמיות והיו ברכה.

לפי כחם, ודבר ודאי הוא אשר עתה ישנו בישראל הכח לעמוד נגד כל מונע ומעכב מלקיים את התורה והמצות ביתר שאת ויתר עז מכמו שהי' בזמן הבית. והוא כח המסירת נפש שיש בזמן הגלות יותר מכמו בזמן הבית.

ויובן זה ע"פ משל גשמי, הננו רואים במוחש שהאדם, עם כי כל אברי גופו, שוים אצלו בהשוואה גמורה כל אחד ואחד לפי ענינו, ומ"מ בנקל לו להכניס העקב במים רותחים מלתת ראשו במים רותחים.

. . . וטעם הדבר הוא מפני שהעקב הוא סוף הרגל והוא חומר גס ועב יותר, לכן האו"פ [האור פנימי] שבשם הוא רק הארה היותר אחרונה ונעלמת ביותר, ומשום זה הנה פעולת הרצון שהוא כח מקיף וחזק שם הוא ביותר מכמו בראש, לכן כאשר עולה ברצונו להושיט עקבו במים רותחים תיכף ומיד הוא נשמע לרצונו בלי שום עיכוב כלל. קיצור. לפום גמלא שיחנא. ובאשר בגורלנו עלה מר הגלות, בודאי יש לנו כחות להתגבר ע"ז. כי מפי עליון לא תצא הרעות.

ד

וביארור הענין הוא, דהנה כתיב (שה"ש ה' ב') אני ישנה ולבי ער וגו' ואי' בזהר אני ישנה בגלותא, שהגלות נמשל לשינה, דאדם הישן הרי הוא חי בכל האברים כמו בהקיץ, אלא שבשעה שהוא ישן הכחות פנימי' דשכל ומדות אינם מאירים בגילוי, ואז הוא חולם חלום, דהחלומות הם כמה דברים הפכים בנושא אחד, וכן הוא הגלות נדמה לשינה.

דהנה בזמן הבית הי' מאיר גילוי אור בעולם, וכל ישראל היו במדריגה עליונה וכמ"ש (שמות כ"ג י"ז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון הוי' שהיו רואין אלקות במוחש, וכמו עשרה נסים שנעשו לאבותינו בבית המקדש, וכן הנסים פרטי', והיו בעלי השגה גדולה בידיעת התורה ובעלי מדות טובות.

אבל בזמן הגלות נתמעטו המוחות והלכבות ומעט מזעיר המה העוסקים בתורה ועבודה, ורובם ככולם הוא רק בכח המדמה בלבד וכמ"ש (תהלים קכ"ו ב') היינו כחולמים, כמו שהחלום הוא צירופי אותיות או ענינים הפכים, כמו כן הוא בזמן הגלות אשר בעת התפלה אומרים שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, דאחד הוא אשר ד' רוחות העולם והו' רקיעים והארץ בטלים ומיוחדים אל הא' שהוא א"ס אלופו של עולם, ומלא כל הארץ כבודו, ותיכף ומיד כשפותח עיניו הרי הי' כלא הי' ומחשב מחשבות זרות אשר לא לה' המה בתכלית, ומכ"ש לאחר התפלה שחולף ועבר לגמרי, היינו כשנכנס בעניני העולם נשכח מלבו לגמרי ההתפעלות והביטול שהי' לו בעת אמירת אחד, ולפעמים הרי הוא נופל בישות וגסות, זה מחדושי בתורה, וזה בגבהות לב מעניני הגשמי' וכו', שהוא היפך הביטול לגמרי, ובשעה ההיא שוכח על האלקות

לגמרי ומרגיש רק ישות עצמו וגסותו, דוהו כדוגמת החולם חלום דיכול להיות ב' הפכים בנושא א'. וזהו אני ישנה בגלותא.

אבל ולבי ער, דבחינת המסירת נפש הוא בזמן הגלות בנקל הרבה יותר מבזמן הבית, וכמו שבנקל יותר להכניס העקב במים רותחים מלתת מים רותחים על ראשו, דעכשיו בנקל יותר לכאור"א מישראל לעורר בנפשו האהבה לאלקות שלמעלה מטעם ושכל אנושי במס"נ בפועל ממש. דעצם נקודת הלב ישנו גם בזמן הגלות, ובאה בהתגלות ע"י המנגד דוקא, דכאשר יש מנגדים המונעים את קיום התורה והמצות הנה אז מתעורר עצם נקודת הלב, והוא האמונה פשוטה שיש לכאור"א מישראל בה' אחד, ולהיות סור מרע בתכלית ולדבקה בו ית' ע"י קיום התומ"צ בפו"מ [בפועל ממש].

ועפ"ז יובן דגם עכשיו שיש חוחים וקוצים המונעים ומעכבים קיום התומ"צ הרבה יותר מזמן הבית מ"מ יכול כל אחד לקיים התומ"צ, והיינו בכח דמס"נ שיש עכשיו יותר מבוה"ב [מבזמן הבית]. ובזה יובן מעלת אנשים פשוטים שהם הם דוקא יש בהם כח יותר למסור נפשם לה' והיינו להיות סו"מ [סור מרע] ועשה טוב בפו"מ למעלה מטעם ודעת ואינו מתפעל משום דבר, רק יודע שצריכים להתפלל בצבור, לאמר תהלים, לקיים המצות בתמימות, לחנך בניו בדרכי התורה ומצות, ולחזק ידי יראי אלקים ולומדי תורה בגופו וממונו, אשר זה יקר מאד בעיני ה' אך גם האנשים בעלי מוחין הנמצאים עתה צריכים להניח שכלם, ולא לילך אחר הטעם ודעת, כי יכולים להטות ח"ו ע"פ שכלם לפי רוח הזמן והמקום לומר שצריכים עתה להתנהג באופן כזה, וביני לביני יכול לנטות ח"ו מהדרך האמת מעט מעט עד כי ח"ו מרה יהי' באחרונה.

ולזאת צריכים לעמוד על נפשם במס"נ ממש שלא לנטות ח"ו מן השו"ע אפי' כקצו של יו"ד. כי התורה היא נצחית בכל עת ובכל זמן ולא יבוש מן המלעיגים עליו, הם החוחים, הקוצים העוקצים את השושנה, ויעמוד חזק בדרכו ועוד סלקא ריחא יותר והם יכלו והוא יעמוד לעד, וזה העיקר בזמן הזה, בעקבות דמשיחא, שלא לילך אחרי השכל והטעם ודעת כ"א לקיים התומ"צ בתמימות ואמונה פשוטה באלקי ישראל, להיות כי אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו אלא אדרבה, כל הבא לטהר מסייעין לו בסיוע רב להצליחו בעבודת האלקים ובכל אשר לו בברכה מרובה כדאי' במד"ר (במדבר פכ"א) כשבקש מהם לא בקש אלא לפי כחן, ואתה תצוה את בני' ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד, וכשהאיר להם הוא לפי כחו, והוי' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה.

קיצור. אני ישנה בגלותא, אבל לבי ער בהמס"נ והתוקף שבזמן הגלות יותר מבזמן הבית. וכל אחד כחו עמו, והבא לטהר הוי' מאיר לו.

הוספה מיוחדת • הכתרת מלך המשיח

לאחר השיחה הידועה בכ"ח ניסן, התחיל שטורעם מיוחד בענין הבאת הגאולה, וקבלת המלכות. בשבת פרשת תזריע מצורע הוכרז ע"י ר' דוד נחשון בפני הרבי במהלך ההתוועדות, בפעם הראשונה יחי. לפנינו מכתב מר' גדליה שם טוב מנהל השלוחים אופיס', ממוצאי אותה שבת, בה מדווח לידידו השלוחים

ע. ט.

מוצש"ק

לכבוד שליח כ"ק אד"ש מלך המשיח

היום קם הרב דוד שי' נחשון עם עוד שתיים מאנ"ש בעת חלוקת המשקה בסוף ההתוועדות והכריזו שהננו מקבלים ומכריזים את הכתרת מלך המשיח, ומארגנים התוועדויות חסידיות בכל רחבי העולם.

FAX COVER SHEET

Date: 17/12

Please deliver the following 1 Page(s) (including this cover sheet).

To: אדמו"ר מלך המשיח

From: ישיבת אור

Shluchim Office
715 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213
Fax: 718-221-0985

פואר קם הרב דוד שי' נחשון עם עוד שתיים מאנ"ש בעת חלוקת המשקה בסוף ההתוועדות והכריזו שהננו מקבלים ומכריזים את הכתרת מלך המשיח, ומארגנים התוועדויות חסידיות בכל רחבי העולם.

וסיים שיחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד, והקהל ענה יחי (ככה ג"פ).

הרבי דיבר בעת ההתוועדות שהדרך הישרה להביא את המשיח היא ללמוד תורתו והיא ללמוד מאמריו ולקוטי שיחות של נשיא דורנו.

ידידך גדלי' שם טוב.

הנ"ל הוא פרטים אחדים לפי זכרוני בלבד.

ישיבת אור

פואר קם הרב דוד שי' נחשון עם עוד שתיים מאנ"ש בעת חלוקת המשקה בסוף ההתוועדות והכריזו שהננו מקבלים ומכריזים את הכתרת מלך המשיח, ומארגנים התוועדויות חסידיות בכל רחבי העולם.

וסיים שיחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד, והקהל ענה יחי (ככה ג"פ).

הרבי דיבר בעת ההתוועדות שהדרך הישרה להביא את המשיח היא ללמוד תורתו והיא ללמוד מאמריו ולקוטי שיחות של נשיא דורנו.

ידידך גדלי' שם טוב.

הנ"ל הוא פרטים אחדים לפי זכרוני בלבד.

מה עלי לעשות יודע אני
בעצמי. כשמדובר על בקשת
ברכה הנני מביא את הבקשה
על הציון של נשיא דורנו והוא
בודאי ממלא את הבקשה - אם
באופן ד"צדיק גוזר" ואם באופן
אחר, וגם בנוגע לגאולה - יודע
אני מה עלי לעשות והנני עושה
עד כמה שידי מגעת. וממילא
אין "לנצל" את ההזדמנות
להטיל עלי תפקידים חדשים -
הנני מוחל על ה"טובה"...

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר

.